

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پناه خواستن از شیاطین و حکام دروغگو

(ترجمه)

وَعَنْ عَدِيِّ بْنِ ثَابِتٍ قَالَ سَمِعْتُ سُلَيْمَانَ بْنَ صُرْدٍ رَجُلًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «اسْتَبَّ رَجُلَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَغَضِبَ أَحَدُهُمَا، فَاشْتَدَّ غَضَبُهُ حَتَّى انْتَفَخَ وَجْهُهُ وَتَغَيَّرَ: فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً، لَوْ قَالَهَا لَذَهَبَ عَنْهُ الَّذِي يَجِدُ، فَأَنْطَلَقَ إِلَيْهِ الرَّجُلُ فَأَخْبَرَهُ بِقَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَالَ: تَعَوَّذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَقَالَ: أُتْرَى بِي بَأْسٍ، أَمْجُنُونَ أَنَا، اذْهَبْ»

(رواه بخاری)

ترجمه: از عدی بن ثابت روایت است که گفت: از سلیمان بن صرد شنیدم که مردی از اصحاب رسول الله صلی الله علیه و سلم گفت: دو مرد در حضور رسول الله صلی الله علیه و سلم یکدیگر را دشنام دادند؛ یکی از آنها خشمگین شده و در خشم خود شدت نمود تا این که چهره اش تغییر نمود. رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمود: من کلمه ای را می دانم، اگر آن شخص آن را بگوید، آن چه برایش پیش آمده است، دور خواهد شد؛ آن شخص نزد دیگرش رفت و او را از سخن رسول الله صلی الله علیه و سلم آگاه نموده و برایش گفت: از شر شیطان به الله سبحانه و تعالی پناه ببر؛ آن شخص گفت: آیا در من بدی را می بینی؟ آیا من دیوانه هستم؟ برو از من دور شو!

شرح حدیث

یقیناً خشم عادت بد و دردی است که برای انسان سرایت می کند و آن میلی از تمایلات شیطان است که اسلام از واقع شدن در آن برحذر داشته است. خشم چنان صفتی است که تعادل انسان را برهم زده و او را از حالت عادی اش بیرون می سازد و نمی داند چی می گوید و چی می کند؛ بنابر این، اسلام آن را بد دانسته و در اکثر احکامش از آن منع نموده است؛ بلکه برای کسی که در آن قرار می گیرد، راه علاجی را نشان داده است که آن عبارت از استعاذه (پناه خواستن از الله سبحانه و تعالی از شر شیطان) می باشد. چنانچه در حدیث وارد گردیده است و این کفایت می کند که بگویی: "أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ" و باید از ته دل همه امورت را به الله سبحانه و تعالی بسپاری، که در این صورت الله متعال انسان را کمک می کند، از ترس و بیم رهایی می بخشد و از او راضی می گردد. بلی، اینست تداوی کسی که خشمگین می گردد.

ای مسلمانان! آیا می توان کلمات استعاذه را چنین گفت: "اعوذ بالله من روبيضات الحکام (پناه می برم به الله متعال از شر حکام دروغ گو)" اعوذ بالله من الحکام الشیاطین (پناه می برم به الله متعال از شر حاکمان شیاطین)" بلی، چنین چیزیست که پیش آمده، چنانچه یک مسلمان از شر شیطان به الله سبحانه و تعالی پناه می برد؛ هم چنان می تواند به الله سبحانه و تعالی از شر حکام مسلمین پناه ببرد. امروزه هر نوع مصیبتی که در زندگی روزمره مردم سرایت می کند، سببش همین حکام گمناشته شده است. هر نوع خشم و غضبی که برای یک مسلمان در این دنیا می رسد، این حکام سبب آن می باشند و این حقیقتی است که در نزد چشمان ما ثابت گردیده و این را جز شخص خاین و منفعت گرا کسی دیگری انکار نمی کند.

وقتی به نقشه سیاسی امت مسلمه نظر می‌کنیم، آن را چنان می‌یابیم که از هر طرف همواره بالایش مغلوبیت و غم و اندوه جریان دارد و در حالت گرسنگی، زندان، دل‌شکسته‌گی و مغلوبیت می‌میرد. حکام با پول ناچیز قبایل این امت را فروختند؛ شهرها و مردمش را برای کافر استعمارگر گرو نمودند... امتی که در وقت حاکمیتش گوسفند از گرگ در امان بود و صداقت را در حمایت خود به جا گذاشت.

یا الله! ما را با آمدن خلافت راشده بر منہاج نبوت، که در آن وحدت مسلمانان نهفته باشد، مستفید بگردان و از امت مصایب و بلاها را دور نما! یا الله! زمین را به نور و جه کریمت منور گردان. اللهم آمین آمین!